

SMS > Εκσυγχρονισμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με την υιοθέτηση τεχνικών και τεχνολογιών προσαρμοσμένων στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και την αειφορία των αγροτικών οικοσυστημάτων.

Στροφή στην ανάπτυξη θερμοκηπιακών καλλιεργειών

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

“Για να παραμείνει ανταγωνιστικός και να αναπτυχθεί περαιτέρω ο κλάδος των θερμοκηπίων στην Ελλάδα, χρειάζεται η δημιουργία ενός εθνικού σχεδίου έρευνας, καινοτομίας και τεχνολογικής ανάπτυξης που θα υποστηρίξει την αναπτυξιακή προοπτική του. Είναι επομένως προφανής η αναγκαιότητα κατάστρωσης και χρηματοδότησης ενός σχεδίου στοχευμένης επιστημονικής έρευνας στον κλάδο των κηπευτικών” αναφέρει στην “ΠτΚ” ο Κωνσταντίνος Κίττας, καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Σύμφωνα με την πρόταση που καταθέτει ο κ. Κίττας, μαζί με τους Νικόλαο Κατσούλα και Θωμά Μπαρτζάνα, ένα τέτοιο σχέδιο θα πρέπει να έχει μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους ώστε:

- > να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της υφιστάμενης δραστηριότητας και
- > να θεθούν οι βάσεις για την ανάπτυξη του κλάδου των θερμοκηπίων.

Θα αξιοποιηθεί έτσι, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, η δυνατότητα που προσφέρουν οι περιβαλλοντικές συνθήκες της χώρας και η εμπειρία του εγχώριου ανθρώπινου δυναμικού που ασχολείται με την τεχνολογική ανάπτυξη του κλάδου.

Από την παρουσίαση του έργου «Adapt2Change» την Τρίτη 17 Μαΐου στην Αγορά Αργύρη διακρίνονται από αριστερά οι Φώτης Θεοδωράτος, Πρόεδρος του Συλλόγου Γεωπόνων Αχαΐας, Κωνσταντίνος Κίττας, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Αναστάσιος Κώτσιρας, Επίκουρος Καθηγητής Τ.Ε.Ι. Πελοποννήσου

Του ΠΑΝΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ sakellarop@pelop.gr

> Για να υπάρξουν συγκριτικά πλεονεκτήματα για τα ελληνικά κηπευτικά, απαιτείται συνεχής ανάπτυξη και βελτίωση της υπάρχουσας τεχνολογίας, παράλληλα με την άσκηση κατάλληλων πολιτικών στήριξης και ενθάρρυνσης της εγχώριας παραγωγής κηπευτικών

Η ελληνική γεωργία διέρχεται κρίσιμη φάση η οποία έχει επηρεασθεί από το διεθνές και το ευρωπαϊκό οικονομικό περιβάλλον, με τελευταία την αποσύνδεση των επιδοτήσεων από το ύψος της παραγωγής που έχουν δημιουργήσει προβλήματα ανταγωνιστικότητας των αγροτικών προϊόντων και έχουν καταστήσει αρκετές από τις παραδοσιακές καλλιέργειες και στη Δυτική Ελλάδα, αντιοικονομικές. Η παραγωγή λαχανικών γενικά στην Ελλάδα είναι αυτή που αντιμετωπίζει σημαντικά ελλείμματα, τόσο σε θέματα εξοπλισμού και τεχνολογίας, όσο και σε θέματα οργάνωσης και εμπορίας.

«Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που δημιουργούν η έλλειψη εξοπλισμού και τεχνολογίας είναι η παραγωγή κηπευτικών μέτριας έως χαμηλής ποιότητας με συνέπεια να περιορίζονται οι δυνατότητες εξαγωγών τους στο εξωτερικό» αναφέρει στην «ΠτΚ» ο Κωνσταντίνος Κίττας, καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ο οποίος μαζί με τους Νικόλαο Κατσούλα, αναπληρωτή καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Θωμά Μπαρτζάνα, Κύριο Ερευνητή του Εθνικού Κέντρου Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης, ασχολούνται με τις θερμοκηπιακές καλλιέργειες, θεωρώντας ότι μπορούν να αποτελέσουν παράγοντα δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, ιδιαίτερα για περιοχές οι οποίες παραδοσιακά έχουν σχέση μόνο με μικρές και μεσαίες καλλιέργειες, όπως η περιοχή της Δυτικής Ελλάδας.

«Η παραγωγή στο θερμοκήπιο λαμβάνει χώρα για μεγάλα χρονικά διαστήματα (συνήθως για ολόκληρο το έτος) με συνέπεια να λαμβάνονται αρκετά υψηλές αποδόσεις ανά μονάδα καλλιεργούμενης επιφάνειας.

Στην τομάτα αναφέρεται μία μέση παραγωγή ανά στρέμμα ίση με 3,66 τόνους όταν καλλιεργείται στην ύπαιθρο

και 11,68 τόνους όταν καλλιεργείται στο θερμοκήπιο.

Κατά συνέπεια, η παραγωγή κηπευτικών θερμοκηπίου στην Ελλάδα είναι ιδιαίτερα σημαντική τόσο για τον κλάδο των κηπευτικών όσο και γενικότερα για την γεωργική παραγωγή» αναφέρει ο πατρινός στην καταγωγή καθηγητής κ. Κίττας με τον οποίο συνομιλήσαμε στη διάρκεια της παρουσίασης του έργου «Adapt2Change» από το Σύλλογο Γεωπόνων Αχαΐας, Κεφαλληνίας και Ζακύνθου και το ΓΕΩΤΕΕ Πελοποννήσου και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας.

Με βάση τα σημερινά δεδομένα, ο ανταγωνισμός των ελληνικών κηπευτικών που παράγονται σε σχετικά χαμηλού κόστους ελληνικά θερμοκήπια με τα αντί-

στοιχα κηπευτικά που προέρχονται από εκτός ΕΕ κράτη της Μεσογείου είναι πολύ δύσκολος ενώ τα τελευταία χρόνια στις βόρειες χώρες άρχισαν να δημιουργούνται μικτές εταιρείες οι οποίες χρησιμοποιούν νέες τεχνολογίες, με συνέπεια να αυξάνουν την παραγωγή, να βελτιώνουν την ποιότητα και να διευκολύνουν την πρόσβαση των παραγόμενων προϊόντων στις αγορές της Βόρειας Ευρώπης.

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΩΝ

Για να γίνει βιώσιμη η ανάπτυξη των θερμοκηπίων θα πρέπει να γίνει εκσυγχρονισμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με την υιοθέτηση τεχνικών και τεχνολογιών προσαρμοσμένων στην

προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και την αειφορία των αγροτικών οικοσυστημάτων οι οποίες θα στοχεύουν:

- > Στη βελτίωση της ποιότητας και ποσότητας των παραγόμενων προϊόντων μέσω καλύτερων και νέων τεχνικών καλλιέργειας (υδροπονία, νέα υποστρώματα, σύσταση και διαχείριση θρεπτικών διαλυμάτων),

- > Στη μείωση των εισροών ενέργειας (εξοικονόμηση ενέργειας, αξιοποίηση βιομάζας και λοιπών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καλύτερη διαχείριση μικροκλίματος, κλειστό θερμοκήπιο)

- > Στη μείωση των χημικών εισροών (ολοκληρωμένη παραγωγή, δίχτυα εντομοεπιδοκτικότητας, φωτοεκλεκτικά υλικά κάλυψης)

- > Στην καλύτερη διαχείριση των υδάτινων πόρων (κλειστά υδροπονικά συστήματα, κλειστό θερμοκήπιο)

Για να καταστεί δυνατή η ενδυνάμωση του κλάδου των θερμοκηπίων στη βάση μιας σύγχρονης ανταγωνιστικής και αειφορικής γεωργίας είναι απαραίτητη η ανάπτυξη ενός σύγχρονου θερμοκηπίου κατάλληλου για τις μεσογειακές συνθήκες και εξοπλισμένου με καινοτόμες τεχνολογίες που θα το καθιστούν βιώσιμο και φιλικό στο περιβάλλον όπως το Κλειστό Θερμοκήπιο που συλλέγει την ηλιακή ενέργεια που εισέρχεται στο θερμοκήπιο σε περιόδους όπου η θερμοκρασία είναι υψηλή και την αποθηκεύει για να την αξιοποιήσει σε περιόδους όπου η θερμοκρασία είναι χαμηλή. Παράλληλα, με τη χρήση εξελιγμένων τεχνολογιών, συλλέγει και επαναχρησιμοποιεί το 90% του νερού που παρέχεται στο θερμοκήπιο.

Ετσι, η χρήση του κλειστού θερμοκηπίου οδηγεί σε μείωση των απαιτούμενων εισροών-πόρων στο θερμοκήπιο και σε αύξηση της αποτελεσματικότητας χρήσης ενέργειας, νερού και λιπασμάτων.

Το έργο

Το έργο «Adapt2Change» (Προσαρμογή της γεωργικής παραγωγής στην κλιματική αλλαγή και στους περιορισμένους υδατικούς πόρους) που χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Life της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει στόχο την επίδειξη της ικανότητας προσαρμογής της γεωργικής παραγωγής στην κλιματική αλλαγή και στην περιορισμένη παροχή υδατικών πόρων. «Από τα μέχρι τώρα αποτελέσματα του έργου φαίνεται ότι η χρήση ενέργειας από την αβαθή γεωθερμία για θέρμανση, ψύξη και αφύγρανση του θερμοκηπίου καθώς και της τεχνικής της καλλιέργειας σε κλειστό υδροπονικό σύστημα, μπορούν να οδηγήσουν στην ανάπτυξη ενός κλειστού θερμοκηπίου με σημαντικά μειωμένες ανάγκες σε εισροές» αναφέρει ο κ. Κίττας.